

Nr 39

Av herr **Werner**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till ungdomens fritidsverksamhet.*

Det statliga stödet till ungdomsorganisationernas lokala verksamhet utgår till stor del via fritidsgruppsbidraget. Denna bidragsform har varit av väsentlig betydelse för att ge ungdomsarbetet en pedagogisk inriktning på den mindre men aktivare arbetsgruppen.

Jag skall i detta sammanhang icke orda om behovet av ökade ekonomiska bidrag. Denna fråga är f. n. under allsidig utredning inom 1962 års ungdomsutredning, som redan lämnat ett par principiellt och praktiskt betydelsefulla betänkanden. Beträffande fritidsgruppsformen är det dock nödvändigt att snarast möjliggöra för ungdomsorganisationer med barnverksamhet att i större omfattning få del av det statliga fritidsgruppsbidraget.

Fritidsgruppens medlemmar skall enligt de nuvarande bidragsbestämmelserna vara i åldern 12—25 år. Inom Unga Örnar, scoutrörelsen, det frikyrkliga ungdomsarbetet och i andra sammanhang finns ett omfattande ungdomsarbete i åldrarna under 12 år. Det synes oss angeläget att få till stånd ett snabbt beslut att sänka fritidsgruppsåldern till 7 år medan den nuvarande övre gränsen bibehålles.

I sammanhanget vill jag också fästa uppmärksamheten på den nuvarande granskningen av fritidsgruppens ekonomiska utgifter. Alla som varit verksamma inom ungdomsarbetet känner till att de statliga bidragen, även när de kompletteras med kommunalt fritidsgruppsbidrag, icke är tillräckliga för att täcka fritidsgruppens egentliga kostnader. Det synes därför vara en överloppsgärning att ha en redovisnings- och kontrollapparat, som drar ytterligare kostnader. Redovisning och kontroll bör gälla verksamhetens omfattning och innehåll. I det fåtal fall en fritidsgrupps direkta utgifter icke uppgår till vad som är möjligt att erhålla i statligt eller kommunalt bidrag får man ändock räkna med föreningens eller institutionens utgifter i allmänhet, som vid en noggrann uppdelning (allmän ledarutbildning, administration, utåtriktad rekryteringsverksamhet, instruktörsarbete etc.) de facto delvis kommer på fritidsgruppverksamhetens konto.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att bidragsbestämmelserna för fritidsgruppsverksamheten ändras så att den lägre åldersgränsen sänkes till 7 år samt

att Kungl. Maj:t jämväl måtte pröva ändamålsenligheten av en ändring i nuvarande ekonomiska redovisningssystem.

Stockholm i januari 1966

Lars Werner